

РЕШЕНИЕ

№ 7316

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9203** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална инспекция по околната среда и водите - С. срещу Решение от 22.08.2023 г. на Софийски районен съд, I-ви състав, постановено по НАХД № 11719/2022 г. С решението е отменено Наказателно постановление № 134/27.07.2022 г. на директора на РИОСВ - С., с което на „Екобулсорт“ ЕАД, на основание чл. 165, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда (ЗООС) е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение по чл. 14, ал. 4, вр. чл. 166, т. 3, от същия закон.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на въззивното решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено процесуално нарушение – касационни основания по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Според касатора, пълно, точно и ясно е описана фактичката обстановка, както в АУАН, така и в НП. Конкретно изтъква, че съобразно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН АНО е отстранил допуснатата нередовност в съставения АУАН, като е изменил датата на извършване на нарушението. В тази връзка аргументира теза, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения, ограничаващи правото на защита на дружеството. Въз основа на изложеното в

касационната жалба отправя искане решението на СРС да бъде отменено и спорът решен по същество, като се потвърди НП.

Ответникът – „Екобулсорт“ ЕАД, чрез процесуалния си представител - юрк. К., оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила въззивния акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, Х. касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на обжалване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Установил е, че на 24.02.2022 г. от контролен орган на РИОСВ - С. е съставен на „Екобулсорт“ ЕАД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка било констатирано, че през месец декември 2021 г. дружеството е извършило 18 броя трансгранични превози на отпадъци, като за 1 брой от тях не е изпратено предварително уведомление въпреки, че на 21.01.2022 г. е бил извършен превоз на отпадъци и по този начин на 23.01.2022 г. в [населено място], дружеството е извършило нарушение на чл. 14, ал. 4, вр. чл. 166, т. 3 от ЗООС.

Въз основа на акта е издадено, оспореното пред СРС, наказателно постановление, с което е прието, че нарушението е извършено на 22.01.2022 г. и при идентичност на останалите му признаци от обективна и субективна страна, на основание чл. 53 от ЗАНН, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за нарушение по чл. 165, ал. 2, вр. чл. 166, т. 3 от ЗООС.

За да постанови решението си, районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които водят до неяснота на обвинителната теза и ограничават правото на защита на наказаното лице. Конкретно е установил, че нито в АУАН, нито в НП е посочено за кой точно превоз на отпадъци от страна на дружеството не е изпратено уведомление, предвид констатацията в същите, че „дружеството е извършило 18 броя превози на отпадъци през месец декември 2021 г. и за един брой от тях, не е изпратено предварително уведомление; налице е неяснота относно датата на извършване на твърдяното нарушение, тъй като липсва съответствие между посочената в АУАН дата на извършване на нарушението и тази в НП, като това фактическото изменение на обвинението не се подсумира под хипотезата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. По тези съображения въззивният съд е отменил НП.

Съобразно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издадения АУАН и НП. Описал е фактическата обстановка и въз основа на какви доказателства е изяснена същата. Споделя се и окончателния правен резултат за отмяна на наказателното

постановление № 134/27.07.2022 г. на директора на РИОСВ - С., по следните съображения:

Настоящата касационна инстанция не споделя аргументите на съда, че в АУАН и НП не е посочено за кой точно превоз на отпадъци не е било изпратено уведомление. От съдържанието и на двата акта става ясно, че в периода 01.12.2021 г. – 31.12.2021 г. дружеството е извършило 18 броя превози, като за извършеното натоварване на 21.01.2022 г. на превоз на отпадъци няма получена информация в инспекцията.

Правилни обаче са изводите на въззивния съд, че липсва яснота относно дата на извършеното нарушение. Според съставения АУАН нарушението е извършено на 23.01.2022 г., а в НП като дата на извършването му е записана датата 22.01.2022 г. С оглед посоченото разминаване в случая дружеството е санкционирано за нарушение, извършено на 22.01.2022 г., каквото формално няма установено с АУАН. При така установеното разминаване между датата на извършване на нарушението посочена в АУАН и тази в НП, обоснован е изводът на районния съд, че от наказващия орган е допуснато съществено процесуално нарушение, което ограничава възможността на сочения за нарушител да разбере за какво точно нарушение е наказан, за да организира адекватно защитата си. Неоснователни са наведените в касационната жалба възражения, че допуснатата нередовност в акта е отстранена в хипотезата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, тъй като така допуснатото нарушение не може да бъде saniрано по този ред. Разпоредбите на чл. 42, ал. 1 т. 3 от ЗАНН и на чл. 57, ал. 1 т. 5 от ЗАНН изискват като задължителен реквизит да бъде посочена датата на извършване на нарушението. Същата освен, че е елемент от обективната му страна, очертава и предмета на доказване, респ. фактическите обстоятелства, срещу които наказаният следва да се защитава. В този смисъл, точното и правилно посочване на датата на извършване на нарушението в АУАН и в НП, и съответствието им е необходимо както за законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето, сочено за нарушител, така и с оглед провеждане на адекватен съдебен контрол на конкретния санкционен акт, като е недопустимо съдът да извлича същата по тълкувателен път.

За пълнота на изложението следва да бъде отбелязано, че към датата на нарушението посочено в НП е цитирана разпоредбата на чл. 22, ал. 4 от подзаконовия нормативен акт /в стара редакция/ към 31.03.2020 г., в която срокът за подаване на декларацията по образец съгласно приложение № 51 до РИОСВ е предвидено да бъде извършвано „не по-късно от деня на натоварване“. В случая не е съобразена от АНО актуалната редакция на чл. 22, ал. 4 от Наредба № 1 от 04.06.2014 г. действаща към момента на извършване на нарушението, според която в случаите, за които не се изисква нотификация за превози на отпадъци или внос по Регламент (ЕО) № 1013/2006 от страна на получателите на отпадъците, в каквото качество е ангажирана отговорността на дружеството, възниква задължението да изпращат по електронна поща до РИОСВ по местоназначение на отпадъците не по - късно от един ден от деня на натоварването копие на попълнен формуляр по образец съгласно Приложение № VII на Регламент /ЕО/ № 1013/2006.

При това положение срокът за изпълнение на задължението по цитираната по-горе разпоредба започва да тече на 21.01.2022 г. /дата на натоварване/ и изтича на 22.01.2022 г. /един ден след натоварването/. От 23.01.2022 г. при неподаване на формуляра дружеството ще е в забава, т.е. в НП датата на нарушението се явява неправилно определена.

По тези съображения касационната жалба се явява неоснователна, а решението – правилно, като краен резултат и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.08.2023 г., постановено по НАХД № 11719/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, I - ви състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите - С. да заплати на „Екобулсорт“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] - юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.